

прѣдполагаше отряда да бѣде усиленъ съ частитѣ отъ 14-та дивизия, които прѣзъ този день пристигаха отъ Севлиево и Търново. За поддържане и облекчение на фронталната атака биде испратенъ прѣзъ с. Стомонецъ 3-ий баталионъ отъ Житомерския полкъ, който трѣбваше да произведе обходъ на Лисата височина отъ къмъ Зелено дърво.

Началника на отряда на Страничната височина подполковникъ Худяковъ бѣше получилъ вече заповѣдь въ този смисълъ и се бѣше приготвилъ на разсѣмнувание да почне настѣпление си, като бѣше избралъ за най-близакъ прѣдметъ на дѣйствие турскитѣ окопи на Зелената (Лѣсна) височина. Расимъ папа, обаче, не дочака да го атакуватъ, и още въ зори откри силенъ оржжеенъ огнь сръщу Страничната височина.

Около 6 часа, турскитѣ табори напуцатъ окопитѣ си и се хвърлюватъ стремително напредъ. Малочисленния отрядъ на подполковника Худякова сръщва противника съ учѣстенъ оржжеенъ огнь на разстояние отъ 400 крачки, и, слѣдъ като му причини твърдѣ чувствителни загуби, принуди го да се спрѣ. Турцитѣ се окопаха бързо на заетитѣ мѣста, и по този начинъ трѣбваше да парализиратъ проектираната русска атака. Подполковникъ Худяковъ, около 12 часа прѣзъ деня, биде раненъ и командуванието на този пунктъ пое подполковникъ Лазаровъ.

Въ това сѣщото врѣме биде раненъ на Тилвата батарея генералъ Драгомировъ,*) началникъ на 14-та дивизия, който едва що бѣше пристигналъ на позицията и се бѣше искачилъ на батареята за рекогносцировка.

*) Извѣстието за раняването на любимия началникъ се разпръсна веднага по цѣлата позиция и произведе твърдѣ тѣжко впечатление. Носилкитѣ на генерала бидоха обиколени отъ множество войници и офицери, които искаха лично да видятъ своя герой началникъ, съ когото бѣха извършили трудното прѣмьнаване на Дунава. „Работете юнаци сѣщо тѣй, както и при меня, — каза генерала като се повдигна на носилката — „Богъ да ви е на помощ. Искаше ми се да бѣда и тукъ съ васъ, но не ме бива вече. Отблагодарете за меня турцитѣ, а щомъ оздравямъ пакъ ще ви намѣря.“